

Pécs, jan. 24. 1868.

K513/M90

Édes barátom!

Levelidet is megkaptam (az előt, gondolom, mert
a telegrammban leveleidről íxoltx): tehát lióx,
táxxuk a helyrelet; olvasd türelemmel.

At Akadémia nagy jutalmára pályárnak
nemcsak bizonyos fölvett vagy kijelölt mun-
kák, hanem (mint ezt az Almanach 213. ik
lapján megolvaszharod) minden 1861 à 1866
közt megjelent szépirodalmi művek.

Operint akár volna munkáid axon kötet-
je, mely axon években jelent meg, fölvéve, a
kár neu: az minden esetre a pályákör
közt van. Különbség csak az, hogy ha nem
emlegetik, kevesebb embernek jut eszébe.
Egyébiránt az eljárás következő. A nagy
gyűlés közzeltevél az illető orvály, melyen
a jutalmak sora van, magán-írtelekelt,
hen, xart körben ölsxül, és tanácskorik,
mely művek jutalmakórából lehetne ró.
Így történt jelenteg is. A nyelvstudomá,
nagy vixxult konferenciát tartott, a tagok
beszélgettek, mely munkák jöhetnek köba
az idei jutalomnál: I lemejszesen a legel,
söket kellett emlegetni. Akkor exeket föjén,
gyexük, a jegyüket a jelenlevő tagok ixá,
mára lemejsalva, kiöixtonák, hogy kiki ott,
hox gondolkoxvairó rajza, ha meg jut exé,
be ixöbajöheő munka, axi is jegyexre
föl, és a jövő xart konferenciába hoxxa
el, további megvixatás végex.
Éjgyex már mof: itt kezdődik a hiba!

A lagok közt oly sületlen ember is volt
jelen, ki azt gondolta, hogy e lajstrom már
dobraütni való. En borkusággal láttam a
"Hon" egyik múlt heti számában, s azt gon-
dolta, hogy Jókai, ha nemalán hozzá mint
akadémiai taghoz küldött okmányjegyzőket
a lap számára ~~is~~ való hirdetésnek vétele
s úgy adta ki, rögtön írtam neki: mi is,
hog ez, hogy a közt konferencia harknata,
sára képzelt, s még egészen el sem képzelt
laistromot Republikája, nevével és keménye-
ket compromittálván? Megvallom, aron al-
le jidokai epenebe, micsoda nagy dolgot fogt
le ebből csinálni. Jókai helyese újindákta
válaszkolt, Illesé, hogy őt a principálisra öffe-
jridra, pedig ő más lapból vette át, imé kül-
di a Hétfői Lapot (valami tanodai féle
lap, nem látszott se az előtt, se azóta.) Onnan
vágta ki. No már én nem tudom, de úgy
combinálom, hogy Riedl Isende, ki az ország
értetelen jelen volt és kapott egy oly lajstro-
mot, culpa ügyetlenségből azt vette, hogy
ez már közhatalmú eltarozik, adta azon tanod-
dai lapba. Ottan vette a Hon, és onnan a kö-
bi.

Ekkor én azt gondoltam, hogy tiltakozni kel-
lene a laistrom közzétételét ellen, de mi harkna:
azt, hogy e laistrom létezik, szabadon nem le,
hesett volna, annak földvételre pedig, hogy indi-
sere azon került nyitvánorág elé, mit sem segített
valna, ki levén kivételre bizonyos nevek, Tanács-

korláta Hamfalvy Pálal, mint az ország értekezé-
sét jegyzőjével, s abban állapodtunk meg, hagyjuk
a dolgot elaludni magától; hivatalos nyilatkozat,
gátlással megintább rávonni a figyelmet és
felébredni a kíváncsiságot. És már el is
hangzott a szerkesztés.

Ha ex indiscretio körbe nem jö: te magad
sem indítad volna meg, hogy pályázal, csak ak-
kor, midőn az eredményről hivatalosan értesít-
és érkezik volna. Kétségtelen, hogy így lesz val-
na jobb: de akkor így sem kell fejedet a falba
verned. Mert

1.) Ammy mint bizonyos, hogy te nyertél. Nem,
csak az az egy vagy két kötet (igaz, mikor
jelenik meg a VII-ik? nekem nincs abból), hanem
egész költői pályád méltánylása fogadótban,
s implicit az első kötet is pályáz, noha 1861
előtt jelenik meg, világosan befügglalni nem le-
hetett. De így érték ezt a tagok, így volt ajánl-
va is. M-ch-vel kezebe minden más kivétel
is te mellettél jár.

2.) De ha quo facio, M-nak az Akadémiában
oly pártja kereskedik is, a milyen nincs, (mert a
közvetlen újondatai közt nem lesz ott jóval); és
profito sed non concesso, te talán tudni akarod,
az rád nézve semmiért nem lenne nagyobb "kudarca"
mint Jókai-ra, vagy Keményre kiküldés 1861-b,
regényei jelennek meg, s azon jár meg már
vers, novella &c. írása, kiküldés mára akkor
látszik világos. Hogy lehet ily kétes pályá-
zatnál kudarcról beszélni? Hát kudarc volt,
hogy se én se te nem nyertünk, mikor Petőfi
nyert? Vagy megbuktál te, mikor 1854-60-ról
én nyertem? Na, ne légy gyesem! Az is

